

BROUMOVSKÝ **BIM**

INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

CENA – DOBROVOLNÁ ... DĚKUJEME ZA VÁŠ PŘÍSPĚVEK

ROČNÍK 6 - **ČERVENEC** 2014 – ČÍSLO **07**

Léto v dobré společnosti

Čas prázdnin a dovolených nabízí mnoho příležitostí k odpočinku, k opuštění každodenního stereotypu a k objevení něčeho nového. Věřícímu člověku by samozřejmě vztah s Bohem nikdy nemusel zevšednět, ale léto mu přece jen nabízí možnost prožívat jej ne-stereotypním způsobem, pokud využije nabídky různých poutí a pobožností, které i nám na Broumovsku připomínají, že žijeme v širším společenství, než je to viditelné a hmatatelné. Prožijme léto v dobré společnosti nejen našich rodin, ale i ve společnosti dobrého Boha a našich svatých přátel, které si předchozí generace zvolily jako patrony našich kostelů a obcí.

P. Tomáš Reschel

NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBY**6. července**

Otovice	08:30 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Ruprechtice	17:00 hod

13. července

Martínkovice	08:30 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Vížňov	17:00 hod

20. července

Heřmánkovice	08:30 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Šonov, sv. Markéta	17:00 hod

27. července

Božanov	08:30 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Ruprechtice	17:00 hod

MŠE SV. V TÝDNU

Pondělí	-	-
Úterý	klášterní k.	18:00 hod
Středa	k. sv. Václava	18:00 hod
Čtvrtek	děkanský k.	08:00 hod
	(během prázdnin)	
Pátek	děkanský k.	15:00 hod
Sobota	hřbitovní k. PM	08:00 hod*

Svatost smíření 20 min
před každou mší sv.

+ poslední sobota v měsíci,
P+P 9:00 – 10:00 hod.

Adorace: **středa, sv. Václav,**
18:30 – 19:00 hod.

* V sobotu 5.7. mše sv. u P+P v 8:30 hod
(slavnost sv. Cyrila a Metoděje).

V sobotu 26. 7. mše sv.
jenom v 15:00 hod ve Vížňově
(Jakubsko-anenský víkend); poté posezení
na faře v Ruprechticích.

INZERCE

DTP a grafika návrh loga, katalogy, letáky, plakáty, inzerce

Fotoateliér reklamní a propagační fotografie, vlastní fotoateliér, fotoreportáže

Reklama propagační předměty s vlastním firemním, osobním potiskem

Webdesign návrh, realizace, domény, hosting, SEO optimalizace

Tisk velkoplošný, ofsetový, digitální, řezaná reklama

PINstudio | Jan Záliš je fotoateliér a grafické studio specializující se na produktovou, reportážní, krajinářskou fotografii, tištěnou grafiku a tvorbu www stránek. Pro vaši firmu vytvoříme vše od loga, přes vizitky, webové stránky, po kompletní grafické řešení celé Vaší firmy. Vždy klademe důraz na kvalitní design, originalitu a efektivnost kompletní řešení firemní prezentace s dlouhodobým efektem.

Kompletní nabídka služeb

Naším cílem je vytvořit Vám originální a efektivní grafické řešení.

Řešení, které Vám pomůže ke zviditelnění vaší společnosti a tím i k lepšímu prodeji vašeho produktu. Samozřejmostí je vysoká

funkčnost a efektivnost, při zachování co nejpříjemnější ceny.

Komplexní služby při návrhu a realizaci webových prezentací.

Nabízíme vše od jednoduchých www stránek, přes redakční systémy, eshopy po složité webové aplikace. Klademe důraz na originální grafické zpracování, kvalitní technické řešení a profesionální přístup.

Tvorba počítačové grafiky a tištěných materiálů.

Nabízíme grafické zpracování vizitek, letáků, katalogů, plakátů, obalů, bannerů a mnoho dalších. Zajistíme vše od úvodního rozpracování návrhu, přes realizaci, po finální tisk, dopravu, atd.

Návrh a realizace jednotného firemního designu.

Zpracování loga, firemních barev, vizitek, hlavičkových papírů, firemních emailů, propagačních materiálů, atd. To vše v jednotném grafickém stylu.

PIN studio | Jan Záliš, Křínice 96, CZ 550 01 Broumov

po-pá: 7.00 - 15.00, so-ne: po předchozí domluvě

mobil: **+420 737 809 032**, telefon: +420 491 423 305,

e-mail: info@pinstudio.cz, web: www.pinstudio.cz

BROUMOVSKÝ **BIM** INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: **farnost@broumovsko.cz**, děkujeme...

Vydává: Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.

www.broumovfarnost.cz

Grafický koncept: Jan Záliš, DTP a zlom: PINstudio, www.pinstudio.cz.

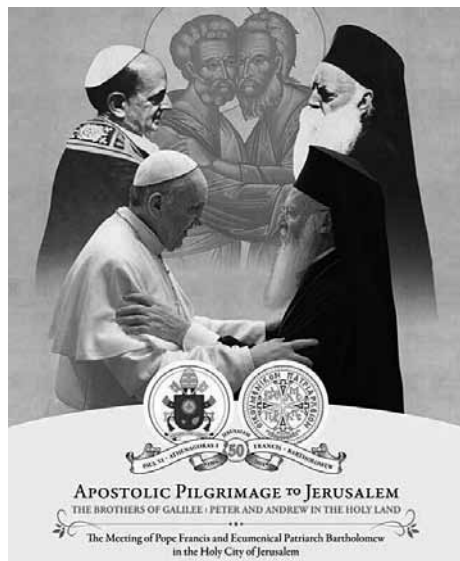
Tisk: vlastním nákladem. Náklad: 130 ks.

Uzávěrka: 15. každého měsíce.

Stůjme pod kříží, na nichž je Ježíš dosud křížován

(Promluva papeže Františka
v bazilice Národů během návštěvy Svaté
země, Getsemany – Jeruzalém)

„Potom se... odtamtud odebral na Olivovou
horu a učedníci ho následovali“ (Lk 22,39).

Když nadešla hodina určená Bohem k záchraně lidstva z otroctví hříchu, Ježíš se odebral sem do Getseman na úpatí Olivové hory. Nacházíme se na tomto svatém místě, posvěceném Ježíšovou modlitbou, Jeho úzkostí, Jeho potem a krví; posvěceném zejména Jeho přitakáním Otcově milující vůli. Máme jakousi bázeň přiblížit se pocitům, které Ježíš zakoušel v onu hodinu; po špičkách přicházíme do onoho vnitřního prostoru, kde se rozhodlo drama světa.

V oné hodině Ježíš pocítil nezbytnost modlit se a mít u sebe svoje učedníky, svoje přátele, kteří Jej následovali a blížeji s Ním sdíleli Jeho poslání. Avšak tady v Getsemanech se následování stává obtížným a nejistým; převahu mají pochyby, únava a děs. V nadcházejících událostech Ježíšova umučení zaujímají učedníci vůči Mistru různé postoje: postoje přiblížení, vzdálení, nejistoty. Prospěje nám všem, biskupům, kněžím, zasvěceným osobám a seminaristům položit si na tomto místě otázku: Kdo jsem já před svým trpícím Pánem?

Jsem z těch, které Ježíš vyzval, aby s Ním bděli, ale oni usínají a namísto modlitby se pokoušejí uniknout realitě tím, že zavírají oči? Patřím k nim?

Nebo se poznávám mezi těmi, kteří ze strachu utekli a opustili Mistra v nejtragičtější hodině Jeho pozemského života?

Možná je ve mně dvojakost, faleš toho, který Jej prodal za třicet mincí a kterého Ježíš nazval přítelem, ale on Jej přesto zradil?

Rozpoznávám se v těch slabých, kteří Jej zapřeli jako Petr? Ten krátce před tím sliboval Ježíši, že Jej bude následovat až na smrt (srov. Lk 22,33), ale potom, když se ocitl v úzkých, propadl strachu a přísahal, že Jej nezná.

Podobám se těm, kteří si již začali organizovat svůj život bez Něho, jako dva učedníci z Emauz, nechápaví a váhavého srdce zdráhajícího se uvěřit slovům proroků (srov. Lk 24,25)?

Anebo jsem díky Bohu mezi těmi, kteří zůstali věrni až do konce jako Panna Maria a apoštol Jan? Když na Golgotu padne tma a zdá se, že je konec vši naděje, jedině láska je silnější než smrt. Láska podněcuje Matku a milovaného učedníka zůstat u paty kříže, aby sdíleli až do konce Ježíšovu bolest.

Rozpoznávám se v těch, kteří napodobili svého Mistra a Pána až k mučednictví a dosvědčili, že je pro ně vším, neporovnatelnou silou jejich poslání a posledním horizontem jejich života?

Ježíšovo přátelství k nám, Jeho věrnost a Jeho milosrdenství jsou nedocenitelným darem, který nám dodává odvahu pokračovat s důvěrou v Jeho následování i přes naše pády, omyly a také naši zradu.

Tato Pánova dobrota nás však nezbavuje bdění před pokušelem, hříchem, zlem a zradou, jež mohou proniknout i náš kněžský a řeholní život. Všichni jsme vystaveni hříchu, zlu a zradě. Vnímáme disproporci mezi velikostí Ježíšova povolání a svou nepatrností, mezi vznešeností poslání a svou lidskou křehkostí. Pán nás však ve své nezměrné dobrotě a nekonečném milosrdenství bere za ruku, abychom se neutopili v moři děsu. Je nám stále po boku, nikdy nás nenechává samotné. Nenechejme se tedy přemoci strachem a sklíčeností, ale jděme vpřed s odvahou a důvěrou po své cestě a ve svém poslání.

Vy, drazí bratři a sestry, jste povoláni následovat s radostí Pána v této požehnané zemi! Je to dar a také odpovědnost. Vaše přítomnost tady je velmi důležitá; celá církev je vám vděčná a podporuje vás modlitbou.

Z tohoto svatého místa toužím s láskou pozdravit všechny jeruzalémské křesťany. Chtěl bych je ujistit o tom, že na ně myslím, modlím se za ně a že dobře znám obtíže jejich života v tomto městě. Vyzývám je, aby se stali odvážnými svědky Pánova utrpení, ale také jeho Vzkříšení, v radosti a naději.

Napodobujme Pannu Marii a svatého Jana a stůjme pod kříží, na nichž je Ježíš dosud křížován. Toto je cesta, na kterou nás náš Vykupitel volá, abychom Jej následovali. Neexistuje žádná jiná!

„Jestliže mi kdo chce sloužit, ať mě následuje; kde jsem já, tam bude i můj služebník“ (Jan 12,26).

Rok 2014 ve farních akcích

4. ledna
Tříkrálová sbírka

5. ledna
Tříkrálový průvod

25. ledna
Farní ples

18. dubna
Velkopáteční křížová cesta v Křinicích

10. května
Pouť do Vambeřic

11. května
Kaple pod Hvězdou - májová pobožnost

18. května
Hvězda - májová pobožnost

23. května
Noc kostelů

25. května
Malé Svatoňovice - májová pobožnost

6. června
Ekumenická bohoslužba v k. DSv.

7. června
Svatost smíření před 1. sv. přijímáním

14. června
Oslavy výročí diecéze (klášter, biskup Josef)

15. června
1. svatě přijímání

21. června
Farní den (Křinice, statek u Teinerů)

30. června – 6. července
Summer job

26. července
Jakubsko-anenský víkend

2. srpna
Křinická pouť

9. – 14. srpna
Farní tábor na Janovičkách

27. září
Farní výlet (Praha - Břevnov)

8. listopadu
Svatomartinské odpoledne (Martinkovice)

9. listopadu
Pietní akt (Martinkovice)

10. – 17. listopadu
Akce u příležitosti 25. výročí 17. listopadu 1989

Lumen fidei XI.

(Encyklika papeže Františka o víře)

Víra a hledání Boha

35. Světlo víry v Ježíše svítí na cestu také těm, kdo hledají Boha, a přispívá tím, co je vlastní křesťanství, do dialogu se stoupenci jiných náboženských vyznání. List Židům mluví o svědectví spravedlivých, kteří už před smlouvou s Abrahámem hledali vírou Boha. O Henochovi se říká, že „se mu dostalo osvědčení, že se zalíbil Bohu“ (Žid 11,5), což je nemožné bez víry, protože „kdo chce přijít k Bohu, musí uvěřit, že Bůh je a odměňuje ty, kdo ho hledají“ (Žid 11,6). Můžeme tak pochopit, že pouť náboženského člověka vede skrze vyznání Boha, který se o něho stará a kterého není nemožné najít. Jakou jinou odměnu by mohl Bůh nabídnout těm, kdo jej hledají, ne-li nechat se nalézt? Jakou jinou odměnu by mohl Bůh nabídnout těm, kteří jej hledají, ne-li setkání? Ještě dříve nacházíme postavu Ábela, jehož víra je také chválena, protože se Bohu zalíbily jeho oběti prvorozených z jeho stáda (srov. Žid 11,4). Náboženský člověk se snaží rozpoznávat Boží znamení v každodenních zkušenostech svého života, v ročních obdobích, v plodnosti země a v celém kosmickém dění. Bůh je záře a může být nalezen těmi, kteří jej hledají s upřímným srdcem.

Obrazem tohoto hledání jsou mudrci, vedení hvězdou až do Betléma (srov. Mt 2,1-12). Jim se ukázalo světlo Boží jako cesta, jako hvězda, která je vede cestou objevů. Hvězda tak promlouvá o trpělivosti Boha k našim očím, které si musí zvyknout na jeho jas. Náboženský člověk je na cestě a musí být připraven nechat se vést, vyjít ze sebe a hledat Boha, který vždy překvapuje. Tento respekt Boha vůči lidskému zraku nám ukazuje, že blíží-li se člověk k Němu, lidské světlo se nerozplyne v nezměrném Božím jasu, jako hvězda pohlčená rozběskem, ale září tím více, čím více se blíží k původnímu ohni jako zrcadlo, které tento jas odráží. Křesťanské vyznání Ježíše, jediného Spasitele, prohlašuje, že veškeré světlo Boží je soustředěno v Něm, v jeho „zářivém životě“, ve kterém se vyjevuje počátek i dokonání dějin. Není žádná lidská zkušenost, žádný lidský postup směrem k Bohu, který by nemohl být přijat, osvěcen a očištěn tímto světlem. Čím více se křesťan noří do kruhu otevřeného Kristovým světlem, tím více je schopen chápat a doprovázet na cestě k Bohu každého člověka.

Poněvadž se víra utváří jako cesta, týká se také života lidí, kteří, ačkoli nevěří, věřit touží a nepřestávají hledat. V míře, do jaké se s upřímným srdcem otvírají lásce a vydávají se na cestu s tím světlem, které dovedou

chápat, jsou již na cestě víry, aniž to vědí. Snaží se jednat jako by Bůh existoval, někdy proto, že uznávají Jeho důležitost, aby našli pevné ukazatele v běžném životě anebo proto, že pociťují touhu po světle uprostřed temnoty, ale vnímají také, jak velkolepý a krásný je život, tuší, že přítomnost Boha by jej činila ještě velkolepějším. Svátý Irenej z Lyonu říká, že Abrahám dříve než uslyšel hlas Boha, hledal jej „v planoucí touze svého srdce“ a „procházel celý svět a ptal se, kde by byl Bůh“, až se „nad ním, jediným, který jej mlčky hledal, Bůh smiloval“. Kdo se vydá na cestu, aby konal dobro, už se přibližuje Bohu a je nesen Jeho pomocí, protože dynamice božského světla je vlastní, že osvěcuje naše oči, když se ubíráme k plnosti lásky.

Víra a teologie

36. Poněvadž je víra světlem, zve nás k dalšímu postupu a stále většímu zkoumání osvěcovaného horizontu, abychom lépe poznávali, co milujeme. Z této touhy se rodí křesťanská teologie. Je proto zřejmé, že teologie je nemožná bez víry a je součástí samotného pohybu víry, jež hledá hlubší porozumění Božím sebezjevení, které vrcholí v mysteriu Krista. Prvním důsledkem je, že v teologii se při bádání a poznávání neuplatňuje pouze snaha rozumu jako je tomu v experimentálních vědách. Boha nelze redukovat na Předmět. On je Podmět, který se dává poznat a zjevuje se v osobním vztahu. Pravá víra orientuje rozum, aby se otevřel světlu přicházejícímu od Boha a mohl tak poznat Boha hlouběji, veden láskou k pravdě. Velcí středověcí učitelé a teologové ukázali, že teologie jakožto věda o víře je účastí na poznání, které má Bůh o sobě samém. Teologie tedy není jenom slovem o Bohu, ale především přijetím a hledáním hlubšího porozumění onomu slovu, kterým se Bůh obrací k nám, slovu, které pronáší o Sobě samém, protože je věčným dialogem sdílení a člověka uvádí dovnitř tohoto dialogu. Součástí teologie je proto pokora, která dovoluje Bohu, aby se „dotknul“, uznává svoje meze vzhledem k mystériu a vydává se zkoumat bezmezně bohatství tohoto mystéria s ukázněností, jež je vlastní rozumu.

Teologie pak sdílí církevní formu víry; její světlo je světlem věřícího podmětu, kterým je církev. Předpokládá to jednak, že teologie slouží víře křesťanů, pokorně opatruje a prohlubuje víru všech lidí. A dále, poněvadž žije z víry, teologie nepovažuje magisterium papeže a biskupů ve společenství s ním za něco zevnějšího, za omezení svojí svobody, ale naopak za jeden ze svých vnitřních, konstitutivních momentů, neboť magisterium zajišťuje kontakt s původním zdrojem a nabízí tedy jistotu, že čerpá z Kristova Slova v jeho celosti.

FARNÍ TÁBOR 2014

*Kdo se bál tak nemusí i letos se tábořit
kdo ještě nebyl, okusí krásu „javořího pohorí“
Chata Veba na nás čeká jako v Ioni pod lesem
kdo nebojí se zahaléka dozajista přijedem
Do krásy světa stvoření zapojíš s námi ty
vložíme um do polního vaření neb máme na to kvality
Hry, zábava i sport čeká tým vedoucích opět ožil
však k tomu stvořil bůh člověka aby s ním a spolu žil.*

Co: **Letní dětský tábor farnosti Broumov**

Kde: **Chata Veba, Janovičky**

Kdy: **9. - 14. 8. 2014**

Kompendium katechismu

Svatost eucharistie

281. Jakým způsobem se církev podílí na eucharistické oběti?

V eucharistii se Kristova oběť stává také obětí údů jeho Těla. Život věřících, jejich chvála, jejich utrpení, jejich modlitba, jejich práce jsou spojeny s Kristovými. Poněvadž je eucharistie oběť, je také přinášena za všechny věřící, živé i zesnulé, na smír za hříchy všech lidí a k dosažení duchovních i časných dobrodiní od Boha. Také nebeská církev je spojena v Kristově oběti.

282. Jak Ježíš přítomen v eucharistii?

Ježíš Kristus je v eucharistii přítomen jedinečným a nesrovnatelným způsobem. Je totiž přítomen opravdu, skutečně, podstatně: se svým Tělem a svou Krví, se svou duší a se svým božstvím. Je v

ní tedy přítomen svátostným způsobem a to pod eucharistickými způsoby chleba a vína, úplně celý Kristus, Bůh a člověk.

283. Co to znamená transsubstanciace?

Transsubstanciace znamená proměnu celé podstaty chleba v podstatu Kristova Těla a celé podstaty vína v podstatu jeho Krve. K této proměně dochází při eucharistické modlitbě prostřednictvím účinnosti Kristova slova a působením Duchů svatého. Nicméně vnímatelné charakteristiky chleba a vína, to je „eucharistické způsoby“, zůstávají nezměněné.

284. Lámání chleba rozděluje Krista?

Lámání chleba Krista nerozděluje. On je přítomen celý a celistvý v každé eucharistické způsobě a v každé její části.

285. Jak dlouho trvá eucharistická přítomnost Krista?

Eucharistická přítomnost Krista trvá, dokud existují eucharistické způsoby.

286. Jaký druh kultu náleží eucharistické svátosti?

mi dvířky a posílala mu na hrob své pozdravy. Za tatínka obětovala drobné nepříjemnosti svého života, aby byl co nejdříve ve světle nebeského Otce. Částečně znala bolest touhy po Bohu, protože ji prožívala, toužíc po sv. přijímání.

Marieta vyrůstala ve společnosti Alessandra, kterému musela sloužit, aby její matka mohla dál chodit na pole. Alessandro ji stále více komandoval a poroučel jí jako své služce. S vášnivým zábleskem v očích jí nejdříve řekl. „Líbíš se mi. Budu tvým milým!“

První svatě přijímání obětovala za tatínka a Ježíši slibovala: „Chci raději zemřít než hřešit.“

Jednou jí Alessandro poručil jít si k němu pro jeho prádlo. Od maminky věděla, že jí poroučet může. Ale když jí poručil, aby ho měla ráda, odpověděla mu: „Mít rád je něco docela jiného, co chceš ty, je hřích! Neopovaž se mě dotknout!“ „Teď budeš moje!“ - zasyčel. „Nikdy, je to hřích, Pán Bůh to zakazuje.“ - s těmi slovy se jí podařilo utéci. Za sebou slyšela hrozbu: „Povíš-li to mamince, zabiji tě!“ Marieta se otrásla při pomyslení, že jí opravdu zabije, když mu nevyhoví. Večer se jeho otec bezdůvodně na její maminku hrubě osopil a vznikla hádka. Marieta nechtěla ničím mamince přidělat starost, také se styděla a nevěděla, jak by jí vše řekla.

Alessandro si druhého dne pořídil bodlo 23 cm dlouhé, které si přibrousil a rozhodl se, že ho použije na Marietu. On i jeho otec byli stále více panovační a zlí. Marieta často plakala a sloužila se strachem a hrůzou. Maminka nevěděla, proč má Marieta v očích strach, když má zůstat o samotě. Z poslušnosti šla další den do Alessandrova pokoje pro košili, kterou mu měla zašít a rychle s ní seběhla za malou Terezkou. Pak se vrátil Alessandro a když s ním nechtěla jít, odtrhl jí ruku od zábradlí a vlekl chodbou. Řval na ni: „Tak chceš nebo nechceš!“ „Je to hřích, Bůh to nechce. Přijdeš do pekla!“ od-

Přísluší jí kult latrie, to je klanění, vyhrazeného pouze Bohu, jak během eucharistické oběti, tak mimo ni. Církev totiž uchovává s největší pečlivostí proměněné hostie, nosí je nemocnými a osobám, jež se nemohou účastnit mše svaté, vystavuje ji ke slavné adoraci věřících, nosí ji v procesi a vybízí k časté návštěvě a adoraci Největější svátosti, uchovávané ve svatostánku.

287. Proč je eucharistie velikonoční hostinou?

Eucharistie je velikonoční hostinou, poněvadž Kristus tím, že svátostně realizoval svou Paschu, nám dává své Tělo a svou Krev, nabízené jako pokrm a nápoj a ve své oběti nás spojuje se sebou a navzájem.

288. Co znamená oltář?

Oltář je symbolem samého Krista, přítomného jako přinesená oběť (oltář-oběť kříže) a jako nebeský pokrm, který se nám dává (oltář – eucharistický stůl).

SVĚTEC MĚSÍCE

Sv. Maria Goretti, mučednice, 6. července

se narodila 16.10. 1890 do velmi chudé rodiny v Corinaldo. Říkali jí Marieta i když křtěná byla Marie. Po čtyřech letech se všichni přestěhovali do Paliene, kde otec pronajal kousek půdy. Tam k Marietě a ke dvěma starším sourozencům přibylí dva další a rodiče se pak nechali zlákat nabídkou práce na odvodňování Pontinských močálů. Celková rozloha těchto močálů je 350 km². Při vystěhování se do Ferriere, poblíž města Nettunu se k nim připojil rolník Serenelli se synem Alessandrem.

V 10 letech Marietě zemřel otec na malárii z močálů a zánět mozkových blan a pro chudobu nemohly děti chodit do školy. Růženec se pro ně stal důležitou modlitbou a pomáhal jim snášet různé obtíže. Gorettiovy děti byly vychovávány zásadou: „Nejprve Bohu a potom to ostatní.“

Matka Anssuta Goreti vedle starosti o vlastní domácnost se na žádost hraběte Antilia Mazzoleniho se starala i o oba Serenelliovy a ještě pokračovala v práci po otci. Domácí práce a vaření ležely proto z velké části na Marietě, která při nich pečovala i o sourozence a prala a zašívala i Serenelliovy. Kdykoliv šla na trh v Nettunu, zašla také do kostela k svatostánku, Pánu Ježíši otvírala své srdce a zároveň mu naslouchala. Panně Marii tam před jejím obrazem svěřovala všechny starosti své i maminciny. Mluvila s ní i o tom, jak děti poslouchají nebo zlobí a o Alessandrovi a jeho surovosti. Svěřila jí také touhu jít k 1. sv. přijímání, ač nemá závoj, šaty ani botky.

Její třetí nejmilějším místem bylo Conche, protože tam byl hrob tatínka. Klekávala před zamčený-

pověděla dívka a bránila se ze všech sil. Protože vřezky zabitím nepomohly, tak jí zacpal ústa a 14x do ní bodl. Osm bodných ran zasadil do podbřišku a šest do zad. Po 14-ti ranách myslel, že je už mrtvá. Těžce zraněnou Marietu dali na nosítka a dopravili ji do nemocnice Milosrdných bratří v Nettunu. Operována byla při vědomí, protože by její srdce narkózu nevydrželo. Mnoho vytrpěla již při cestě, pak při čištění a šití hlubokých ran. Dýkou byly zasaženy plíce, okolí srdce a pořezány vnitřnosti. V hrozných bolestech se modlila: „Všechno pro tebe, Pane Ježíši“. Trpěla žízní a nesměla dostat napít.

Pan farář jí vyzpovídal ještě před operací a ráno donesl svatě přijímání - druhé a zároveň poslední v životě. Na jeho dotaz ohledně vraha mu bez váhání odpověděla: „Ano, z lásky k Ježíši mu odpouštím z celého srdce a v nebi ho chci mít u sebe.“ Po přijímání ještě vstoupila do mariánské družiny a zemřela o svátku Nejdražší Krve Páně. Bylo jí 11 let, 8 měsíců a 20 dní.

Za blahoslavenou byla prohlášena 27. 4. 1947 a kanonizována 25. 6. 1950, obě oslavy zažila ještě její matka Anssuta. Vrah Alexandr strávil ve vězení s nucenými pracemi 26 let. Za dobré chování byl propuštěn o 4 roky dříve. Ještě ve vězení prý měl vidění Mariety v bílém šatě v zahradě plné bílých květů a lilí. Pobízela ho, aby je trhal. Květy se mu v náručí měnily v malé plamínky. Serenelli později řekl: „Chtěla mi říci, že žije.“ Úplně se změnil a litoval svého strašného činu. Po propuštění vstoupil jako laický bratr do kapucínského řádu.

www.catholica.cz, Jan Chlumský

Nový světový neřád

Již od počátku osvícenství byla křesťanská eschatologie vytlačována vírou v pokrok, která ji nakonec nahradila docela. Příklad štěstí se již neváže k onomu, nýbrž k tomuto světu. Příznačný postoj této tendence moderního člověka vyjadřuje Albert Camus, který proti Kristovým slovům „mé království není z tohoto světa“ rezolutně staví tvrzení „moje království je z tohoto světa“.

V 19. století byl vírou v pokrok všeobecný optimismus, který očekával od triumfálního tažení vědy postupné zlepšování stavu světa a stále větší přiblížování se k ráji. Ve 20. století přijala tato víra politickou konotaci. Na jedné straně to byly marxisticky orientované systémy slibující člověku, že dosáhne kýženého království politickou cestou, kterou nabízela jejich ideologie. Tento pokus očividně selhal. Na druhé straně to byly pokusy vytvářet budoucnost více či méně prohloubeným čerpáním ze zdrojů liberálních tradic.

Tyto pokusy mají stále vyhraněnější podobu, které se říká Nový světový řád. Stále zřetelnějšího výrazu se mu dostává v OSN a na jejich mezinárodních konferencích, zvláště těch v Káhiře a Pekingu, z jejichž návrhů na změnu životní úrovně jasně vysvítá filosofie nového člověka a nového světa.

Filosofie tohoto typu už nemá utopický náboj, kterým se vyznačoval marxistický sen. Je naopak velmi realistická, poněvadž stanovuje limity blahobytu, hledaného v rámci prostředků umožňujících jeho dosažení, a aniž by se ospravedlňovala, doporučuje například, že je třeba nedělat si starosti s těmi, kteří už nejsou produktivní nebo už nemohou doufat v určité životní kvality. Tato filosofie navíc nepředpokládá, že lidé uvyklí bohatství a blahobytu, jsou připraveni přinášet oběti nezbytné k dosažení všeobecného blahobytu, nýbrž navrhuje strategie redukování počtu strávníků u stolu lidského společenství, aby zůstal nedotčen žádoucí blahobyt, kterého již někteří dosáhli. Zvláštnost této nové antropologie, která by měla tvořit základy Nového světového řádu, se stává zjevnou především v pohledu na ženu, v ideologii Women's empowerment, jež vznikla na konferenci v Pekingu.

Cílem této ideologie je seberealizace ženy, přičemž hlavními překážkami, které stojí mezi ní a její seberealizací, jsou prý rodina a mateřství. Proto je třeba ženu osvobodit zejména od toho, co ji charakterizuje, totiž od její ženské specifčnosti. Tu je třeba odstranit v rámci teorie Gender equity and equality, která koncipuje nerozlišenou a uniformní lidskou bytost, v jejímž životě je sexualita jen vzrušující drogou, kterou lze užívat bez jakékoli míry.

Strach z mateřství, který ovládl velkou část našich současníků, v sobě určitě zahrnuje něco

hlubšího. Ten druhý je konec konců vždycky soupeřem, který nás připravuje o část života, ohrožuje naše já i náš svobodný rozvoj.

Dnes již neexistuje filosofie lásky, nýbrž pouhá filosofie egoismu. Skutečnost, že každý z nás se může obohatit sebedarováním a že každý může objevit sebe samého právě díky druhému a skrze existenci druhého, je odmítána jako idealistická iluze. A právě takto je člověk oklamáván. Jakmile se mu totiž radí, aby nemiloval, radí se mu vlastně, aby nebyl člověkem.

Z tohoto důvodu a v tomto bodě vývoje nového obrazu nového světa je nejenom křesťan, ale v první řadě on, povinen protestovat.

Je třeba poděkovat Micheli Schooyansovi, že v této knize energicky propůjčil hlas tomuto nezbytnému protestu. Schooyans nám ukazuje, že koncepce práv člověka, která charakterizuje moderní epochu, je důležitá a z mnoha hledisek pozitivní, trpí jí od svého vzniku tím, že stojí výhradně na člověku a jeho schopnostech i vůli zasadit se o to, aby tato práva byla všeobecně uznávána.

Zpočátku byla všeobecnost práv chráněna odleskem křesťanského obrazu člověka, ale postupně s tím, jak se tento obraz vytrácí, rodí se nové otázky. Jak mohou být respektována a prosazována práva chudých, když se naše pojetí člověka, jak píše autor, často zakládá na „žárlivosti, úzkosti, strachu, ba zášti“? „Jak může pochmurná ideologie doporučující sterilizaci, interrupci, systematickou antikoncepci a dokonce eutanázii jakožto cenu za bezuzdný pansexualismus, dávat lidem radost ze života a radost z lásky?“

V tomto bodě se musí jasně projevit to pozitivní, čím může křesťan přispět k boji za budoucnost. Nestačí klást eschatologii proti této ideologii, jež je základem postmoderních konstrukcí budoucnosti, ačkoli je to také nutné a je třeba to činit rezolutně. Vždyť hlas křesťanů v tomto ohledu během posledních desetiletí značně zeslábl a je příliš bázlivý. Člověk je ve své pozemské existenci „rákos zmítaný větrem“ a ztrácí smysl života, přestane-li hledět k životu věčnému. Totéž platí pro dějiny jako celek. Správně prezentovaná zmínka o věčném životě proto nikdy není útekem. Dává prostě pozemské existenci její odpovědnost, její velikost a důstojnost. Tyto dopady na význam pozemského života je však třeba artikulovat.

Je zřejmé, že dějiny nelze nikdy umlčet: nelze a nedovoleno umlčovat svobodu. Tuto iluzi chovají utopie.

Nelze vnútit zítřku dnešní vzory, které zítra budou včerejší. Nicméně je nutné klást základy cesty k budoucímu, obecnému překonání nových dějinných výzev.

Michel Schooyans se o to pokouší ve druhé části této knihy. V kontrastu s novou antropologií podává zásadní rysy křesťanského obrazu člověka, které potom konkrétně aplikuje na velké problémy budoucího světového řádu (kap. X-XII). Dává

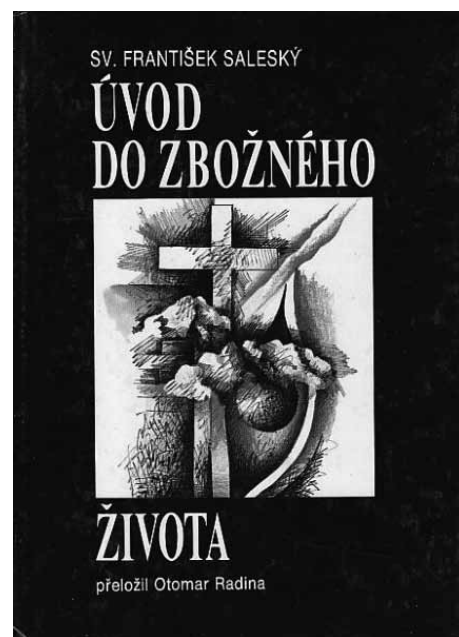
tak konkrétní, politicky reálný a realizovatelný obsah myšlenky oné „civilizace lásky“, ke které se často odvolává papež.

Kniha Michela Schooyanse se vyrovnává s velkými výzvami přítomnosti živě a velice kompetentně. Lze si přát, aby ji četli mnozí lidé různého zaměření a vzbudila živou diskusi, což by přispělo k vytváření budoucnosti na základě vzorů, které jsou hodny lidské důstojnosti a schopny zajistit důstojnost těch, kteří nejsou schopni bránit se sami.

Z knihy Michel Schooyans: *Il Nuovo disordine mondiale. La grande trappola per ridurre il numero dei commensali alla tavola dell'umanità*, San Paolo 2000.

*Přeložil Milan Glaser
(Joseph Ratzinger,*

Předmluva ke knize Michela Schooyanse 1997)

Filotea: O sdružování a o samotě

Prchat před lidmi znamená pohrdat bližním a podceňovat ho; vyhledávat je vede k zahálčivosti a ubíjení času. Jestliže tě tedy nic neponouká k tomu, abys šla do společnosti nebo abys ji přijímala u sebe, zůstávej ve svém nitru a rozmlouvej se svým srdcem. Ale jestliže tě někdo navštíví nebo tě vede nějaký oprávněný důvod, abys šla na návštěvu, jdi tam s Pánem Bohem, Filoteo, a chovej se k bližnímu vlídně a přívětivě.

Sv. František Saleský
(kráceno)

Kostel

jako výzva a šance

Křesťané kostely nutně nepotřebují, ale ...

Bez kostelů se křesťané mohou dobře obejít. Ukazují to první staletí po Kristu, kdy se věřící scházeli v soukromých domech i později, kdy se používaly ke shromažďování a slavení eucharistie světské druhy staveb, jako byly například baziliky. A ukazují to také zkušenosti ze všech období, kdy křesťané trpěli pronásledováním. Nutno však také hned dodat, že se neméně jasně ve 20. století ukázalo, že když se křesťané příliš rychle z vlastní iniciativy zbaví svých historických staveb, jak ukazuje zkušenost např. z Holandska, ve prospěch sociálních projektů a do sebe uzavřeného života malých aktivních skupin, tak se nutně nedostavuje kvalitní pomalý růst. Naopak se tím paradoxně může jen urychlit proces vykořeňování, ztráty identity celého křesťanského společenství. A nejen jeho. Kostel, jak se ve svých mnoha podobách vyprofiloval v naší společnosti, přece jen je také nepřehlédnutelnou provokativní otázkou (či vykřičníkem?) po smyslu a cíli života, existenciální otázkou, která se v různých fázích života dotkne každého.

Kostel není muzeum!

V pražské arcidiecézi se za posledních skoro pětadvacet let událo opravdu mnoho dobrého. Hodně kostelů se podařilo zachránit a opravit. Na několika místech mnohá farní či řeholní společenství naplnila novým křesťanským životem desítky starých doslo-

va ruin. Nicméně je nutné si přiznat, že přece jen tu a tam zápasíme i s otázkou, jak opravené kostely, v mnoha případech krásné památky naší kultury, adekvátně a aktivně používat. Kostel jako místo bohoslužby, místo vrstvení paměti je mnohem víc než muzeum naší minulosti. Nesmíme podlehnout plíživé muzealizaci, pocitu ustrnulé nedotknutelnosti každého starého či staršího předmětu. Otevírá se před námi možnost znovu objevit jak úctu a hluboké porozumění pro dochované liturgické vybavení, tak ale i schopnost dynamicky kostely rozehrát v závislosti na konkrétní liturgické době, svátku či dané události. Dříve se staré retábly otevíraly a zavíraly, obrazy a sochy se měnily, a dokonce na dlouhá období postu zakrývaly. Proč bychom nemohli z této tradice více a důsledněji čerpat? Proč by měl být kostel například při každé bohoslužbě nasvícený stejně? Nemohla by se „výzdoba“ kostelů během roku více měnit? Nebojme se větších paraliturgických a uměleckých intervencí a kulturních programů. Proč na čas během Velikonoc nepostavit do středu kostela veliký kříž, podobně jako se ještě tu a tam staví o Vánocích veliké betlémy? Proč víc nedůvěřovat dočasným, ale promyšleným úpravám?

Obnova liturgické krajiny starých kostelů jako hlavní úkol dneška

Kostely neplní jen funkci bohoslužebnou. Jsou to „existenciální prostory“, místa mezních slavností v životě člověka, ale i místa pravidelného setkávání lidí. To, že i dnes mají kostely veliký městotvorný sociální potenciál, si uvědomují mnozí představitelé samosprávy. Na mnoha místech je evidentní, že by město či vesnice byly kulturně i společensky významně chudší, kdyby tu neexistovalo společenství aktivních křesťanů, kdyby v sídle neměli faráře, či kdyby se řeholní komunita rozhodla náhle přestěhovat jinam. Jako nespochybnitelné příklady tohoto oživujícího charakteru můžeme uvést klášter karmelitánů ve Slaném, který je výraznou institucí s širokým společenským dopadem. Taktéž například farnost na Dobříši se svým novým pastoračním centrem či farností v Řevnicích a v Českém Brodě i mnohde jinde rozvinuly široké pole působení a aktivit. S tímto hlubším uchopením přirozené role starého křesťanského kostela souvisí úkol, který já osobně považuji dnes za nejdůležitější a nejakutnější. Je to úkol, který se dotýká samotného jádra stavby kostela, a tím není nic menšího než obnova liturgické krajiny starých kostelů. Záměrně neříkám „liturgická úprava“, jako by šlo jen o to všude nějak umístit nový oltář a ambon, jak se mnohde schematicky a příliš zjednodušeně vykládá požadavek Druhého vatikánského koncilu na aktivní účast všech věřících při bohoslužbě. Jde spíše o to pozorně naslouchat jak požadavkům liturgické obnovy, tak ale i plně pochopit přednosti a krásu starého prostoru.

Kvalita novostaveb

Po roce 1989 nastala komplikovaná situace, kontinuita křesťanského života byla v minulých letech

zprůtrhána, a to včetně liturgického a architektonického tázání po tom, jak by měl vypadat současný kostel. Přesto se podařilo nečekané, některá pražská sídliště dostala nové kostely a celá pastorační centra, která bytostně roky postrádala (Nové Butovice, Strašnice, Chodov, Kbely). I mimo Prahu byla postavena nová komunitní centra, která vyzařují daleko do svého okolí (Dobříš, Uhlířské Janovice). To jsou jednoznačně veliké úspěchy. Přiznejme si ale, že se zatím nepodařilo navázat na vysokou uměleckou kvalitu sakrálních staveb, jakou tu máme dochovanou z minulosti (např. Gočárův kostel sv. Václava či Plečnickův kostel Nejsv. Srdce Páně). Protože je potřeba nových kostelů téměř naplněná, nelze očekávat v budoucnosti mnoho novostaveb, o to víc by se u těch několika málo projektů, co nás ještě čekají, mělo dbát v první řadě na vysokou kvalitu jak urbanistického, tak architektonického, ale i liturgického návrhu. Je nutné ještě více vyříbit celý proces, jak nejvyšší mety dosáhnout, jak ji rozpoznat a zprostředkovat. Novostavbu totiž nestavíme jen pro nás, či pro tři sta čtyři sta lidí, kteří se za úspěch nového kostela upřímně a poctivě modlí, ale stavíme ji pro celé budoucí generace, a to nejen věřících.

Opuštěné kostely

V souvislosti s úpadkem venkova a demografickým vývojem kombinovaným s častou lhostejností a nekulturností i dnes stojíme před nezvratnou skutečností, že ne pro všechny kostely najdeme adekvátní bohoslužebné využití a především dostatečné ekonomické zázemí, abychom je zachránili. Ale ani tam, kde se situace zdá být beznadějná a není žádného výhledu, že by se na té či oné vesnici podařilo obnovit křesťanský život, není nutné propadat beznaději, ale spíše povzbudit místní lidi, aby se sami rozhodli, jak a co s „nepotřebnými“ kostely vlastně dělat, a třeba našli i vhodnou novou funkci.

Sám jsem osobně zažil, že se v jedné vesničce nedaleko Prahy nedávno záchrany kostela ujali místní „nevěřící“, díky hlasu komunistického zastupitele se dokonce povedlo přesvědčit zbytek místního zastupitelstva. Kostel má dnes zcela novou fasádu, opravená je věž i střecha. Pan starosta a místní spolupracují při Noci kostelů a hledají další možnosti, jak stavbu v centru obce naplnit životem. Bude se to zdát k výše řečené výzvě po hledání širšího „využití“ kostelů paradoxní, ale rád bych na závěr vyzdvihl skutečnost, že kostely nemusí být vždy naplněny aktivitou a aktivismem. Už Le Corbusier říkal, že kostel je ta nejvíce svobodná stavba, kde je její funkce redukována jen na výsostnou službu Bohu. Svůj smysl má, i když je prázdná, nebo poskytne přístřeší jedinému člověku, aby se mohl poklonit Tomu, který je mu bližší než on sám sobě a zároveň ho nekonečně přesahuje. Budme zvláště u složitých případů trpěliví a udělejme jen to nejnnutnější, co je v našich silách.

Norbert Schmidt

Text vyšel v červnovém čísle Zpravodaje pražské arcidiecéze.

SummerJob – Program

30. 6. – 6. 7. 2014

Pondělí	19:30	Divadlo „Hotel mezi dvěma světy“ divadelní společnost Kairos	Broumov, Městské divadlo
Úterý	20:00	Tancovačka „Horečka úterní noci á la 60. léta“	Martinkovice, KD
Čtvrtek	15:00	Fotbalový turnaj, akční sportovní odpoledne pro děti a mládež	Božanov, hřiště
	19:00	Koncert kapely Poletíme?	Božanov, hřiště
Pátek	19:30	Večer s hosty „Mnoho cest, jeden cíl“ na téma dobrovolnictví	Křinice, KD
Sobota	19:30	SummerJob Fest	Martinkovice, KD
	v noci	Celonoční adorace	Martinkovice, kostel
Neděle	13:00	Závěrečná mše svatá, zakončení	Otovice, kostel

summerjob.naplno.net

Vstupné na veškerý program je dobrovolné!

S nabídkami práce se neváhejte ozvat Janovi Motyčkoví
(johnmot@seznam.cz, tel.: 605 134 883).

V případě zájmu o dopravu na program se obraťte
na Vojtěcha Jurásku
(vojtajurasek@centrum.cz, tel.: 733 755 964).

Rokole pouť

Oslava 100. výročí působení Schönstattského hnutí, 100 let od Úmluvy lásky s P. Marií

Z Broumova se nás na oslavě v Rokoli sešlo deset. Přinesli jsme s sebou obě svatyně, které v našich rodinách putují. Po deváté hodině se poutníci sešli před kapličkou Betlém k modlitbě růžence. Potom se všichni, kdo měli s sebou svatynku, shromáždili u původní kapličky, odkud v průvodu doprovázeli biskupa Mons. Josefa Kajneka s asistencí mnoha kněží zpět k oltáři, kde byla sloužena mše sv. I když podle radarů na mobilech všude v okolí přšelo, přes celou mši svatou nad námi držela Panna Maria ochranný deštník. Po mši jsme šli k provinčnímu domu na malé občerstvení, které pro poutníky připravily

sestřičky. Nechyběly ani jejich pověstné buchy. Ve dvanáct hodin se svatyněkáři sešli v kapli ke společné modlitbě a vyslechli si některá svědectví týkající se pomoci Panny Marie v rodinách. A co se dělo venku? Provazy deště nepřestávaly padat po celé odpoledne. Protože se pouť s rodiči účastnilo mnoho dětí, byl pro ně souběžně připraven samostatný program. Ve 13 hodin jsme se shromáždili v sále, kde proběhla přednáška bohoslovců ze Schönstattu o Úmluvě lásky, která byla tlumočena do češtiny. Pouť byla ukončena v 15 hodin v kostele společnou adorací a svátostným požehnáním.

Schönstattské hnutí vzniklo v roce 1914 v Schönstattě (česky Krásné místo) v městečku Vallendar v Německu. Zakladatel, P. Josef Kentenich, zde v malé kapličce spolu se svými žáky bohoslovci uzavřel Úmluvu lásky s Pannou Marií. Podstatou této spirituality je Úmluva lásky s Pannou Marií... to znamená Panna Maria nám pomáhá žít křesťní úmluvu s Nejsvětější Trojicí. Učí nás poznávat Boží lásku ve velkých i malých událostech, v radostech i bolestech života, tedy praktickou víru v Boží prozřetelnost, a na tuto lásku odpovídat modlitbou, dobrou prací, skutky lásky, celým svým životem... Vlastní sebevýchovou se člověk snaží růst ve zralou křesťanskou osobnost, a přispívá tak k náboženské a mravní obnově světa.

Během krátké doby se k první skupince přidaly další a dílo se postupně začalo šířit i za německé

hranice. Dnes působí v padesáti zemích světa (v naší republice od roku 1939) a z malé svatyně se stalo vyhledávané poutní místo. Duchovním centrem české schönstattské rodiny je malá kaplička Panny Marie v Rokoli, nedaleko Nového Města nad Metují. Ctitelé Panny Marie zde vystavěli dřevěnou kapli, která byla v roce 1859 nahrazena kaplí zděnou. V roce 1930 dal továrník Příbyl postavit kostel. Vedle kostela stojí dřevěná stavba Lorety, kde můžeme vidět obrazy sedmi bolestí Panny Marie. Po pádu totality byla v Rokoli postavena a 19. 7. 1997 posvěcena první originální svatyně v Čechách - kopie původní kapličky v Schönstattě. Je to 143. schönstattská kaplička na světě a nese ideál poslání Betléma. Tři roky na to byl dobudován v její blízkosti provinční dům, kde v současné době žije asi 20 sester, většinou už starších a nemocných.

H+P. J.

Dovolená rodin s dětmi

nejen
přátel sv. Františka

kde: Hoješín u Seče
kdy: 7. - 26. července 2014

Prvních 14 dní duchovně doprovází
P. Michal OFM
Přihlášky na hojesin.osf@seznam.cz
nebo na tel. 469 676 181 a mob. 723 180 121

Sbírka

na kostel v Rumunsku

Sbírka, která proběhla v postní době v naší farnosti, přispěla na stavbu kostela v Česko-slovenské katolické komunitě v Rumunsku v místní části Foglaş ve městě Suplacu de Barcau- tj. zhruba jako v místní části Rožmitál spadající pod město Broumov. Foglaş se nachází v západní části Rumunska v kraji Bihor v Sedmihradsku.

Svémi dary přispívají místní obyvatelé, město Barcau a svaz Čechů a Slováků v Rumunsku. Kostel si místní staví svépomocí s předpokládanými náklady v přepočtu zhruba do 3 mil. Kč.

Jde o jednoduchou jednodílnou protáhlou stavbu kostela s věží v čele. Zastřešen je sedlovou střechou z pálených tašek. V zadní části pod budoucím kněžištěm vznikne společenská místnost komunity se samostatným vstupem ze svahu.

V současné době je dokončena hrubá stavba- stěny, stropy a zastřešení.

Za naše dary nám místní komunita velmi děkuje ing. Jan Joudal

Poděkování

V měsíci květnu byla v Rožmitále provedena oprava křížku U ztraceného pokladu. Za skvěle odvedenou práci děkujeme panu ing. Dědovi, panu Herzogovi a panu Stryjovi. Rýdlovi z Rožmitálu.

Diecézní pouť 14. 6.

proběhla úspěšně za hojné účasti věřících, a to zejména z vikariátů Náchod a Trutnov. Hlavním celebrantem a kazatelem byl biskup Mons. Josef Kajnek. O benediktinech přednášel jejich břeňovský převor P. P. Siostrzonek.

Farní den

V sobotu 21. června

se uskutečnil další farní den, tentokrát na statku u Teinerů v Křinicích. Nejenom jim patří upřímné díky.

Jakubsko - anenský víkend

Po kratší odmlce chceme opět uspořádat setkání farníků i ze severní části farnosti, a to konkrétně poslední červencový víkend.

Sobota 26. 7. - Vižňov, k. sv. Anny, 15:00 hod – mše sv. Ruprechtice, fara, setkání od 16:30 hod

Neděle 27. 7. - Ruprechtice, k. sv. Jakuba, mše sv. 17:00 hod.

1. svaté přijímání

bylo letos vyslouženo

- Elišce Hrubé,
- Kristýně Veselé
- a Robertu Cvikýři.

Miluji tuto Církev,

*tento živoucí, pulzující,
hřešící Boží lid.*

*Přes všechnu
křesťanskou
nenávisť zde zakouším
obecenství lásky.*

*Přes všechny instituční
hlouposti zde nacházím
rozumnou tradici.*

*Přes všechen
individuální útlak
zde dýchám vzduch
svobody.*

*Přes všechen strach
ze sexu zde nacházím
vykoupení svého těla.*

Walter Burkhardt

Za poklady Broumovska

Hudební festival v kostelích Broumova

28. 6. – 30. 8. 2014

Sobota 28. 6. Broumov, klášterní kostel sv. Vojtěcha
Symfonický orchestr hl. města Prahy FOK
 Tomáš Brauner – dirigent
 Liběna Sequardtová – hoboj

Sobota 5. 7. Šonov, kostel sv. Markéty
Capella Mariana (stará hudba)
 Umělecký vedoucí: Vojtěch Sequardt

Sobota 12. 7. Vižňov, kostel sv. Anny
Petr Špaček – violoncello
Miroslav Sekera – klavír

Sobota 19. 7. Heřmankovice, kostel Všech svatých
České trio
 Dana Vlachová – housle
 Miroslav Petráš – violoncello
 Milan Langer – klavír

Sobota 26. 7. Otovice, kostel sv. Barbory
Karel Vrtiška – klavír

Sobota 2. 8. Horní Adršpach, kostel Povýšení sv. Kříže
Lucie Silkenová – soprán
Markéta Janoušková – housle
Miroslav Sekera – klavír
Ondřej Kepka – mluvené slovo

Sobota 9. 8. Božanov, kostel sv. Maří Magdalény
Kateřina Englichová – harfa

Sobota 16. 8. Ruprechtice, kostel sv. Jakuba Většího
Štamicovo kvarteto
František Malý – klavír

Sobota 23. 8. Martinkovice, kostel sv. Jiří a Martina
TRIO Martinů
 Pavel Šafařík – housle
 Jaroslav Matějka – violoncello
 Petr Jiříkovský – klavír

Sobota 30. 8. Vernéřovice, kostel sv. Micheala
Pavel Šporcl – housle
Petr Jiříkovský – klavír

Začátek koncertu vždy v **18:00**. Vstupné dobrovolné.
 Změna programu vyhrazena. V den konání koncertu jsou kostely přístupné veřejnosti.

DOPROVODNÝ PROGRAM
Hudební dílna s Lumírem Hrmou
Sobota 19. 7. VEBA Broumov, prostor výstavy Play

Lechoris saluitem in Domino!

ThLic. Martin Lanži,
 nar. 31. ledna 1977, Ilava, Slovenská republika,
 administrátor Broumov

Ve smyslu kánonu kán. 522nn CIC Vás
 s platností a účinností od **1. srpna 2014** jmenuji a ustanovuji
 na dobu sedmi let, tj. do 31. července 2021,

děkanem
Římskokatolické farnosti – děkanství Broumov.

Tuto službu budete konat pod vedením diecézního biskupa
 podle celocírkevních a diecézních norem.
 Z tohoto ustanovení plyne, že jste nositelem příslušné církevní jurisdikce
 a statutárním orgánem uvedené farnosti.
 Současně ruším Vaše ustanovení administrátorem
 Římskokatolické farnosti – děkanství Broumov,
 všechna Vaše ostatní jmenování a ustanovení zůstávají v platnosti.

V Hradci Králové dne 12. června 2014
 C. j.: BIHK-3691/2014

Marek Favel Boukal
 Marek Favel Boukal
 kancléř diecézní kurie

Marek Jan Vokál
 Marek Jan Vokál
 biskup královéhradecký

Biskupství královéhradecké, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové

SCIENCE Cafe Czech Republic

SCIENCE Café Broumov uvádí:

prof. PhDr. Ivo Možný, CSc.

Rodina už není, co bývala

Populační vývoj a společenská změna v Evropě a České republice

Koncertní sál Kreslírna – Klášter Broumov
Čtvrtek 3.7. od 18:00 hodin

Ivo Možný je emeritním profesorem v oborech sociologie a sociální filozofie a bývalým děkanem
 Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně. Publikoval několik knih o rodině a sociálních
 změnách a řadu odborných článků v sociologických časopisech. Jeho kniha Proč tak snadno? Některé
 rodinné důvody sametové revoluce 1991, 3. ed. 2009, byla po mnoho let nejvíce citovaným
 sociologickým pojednáním. Ve své dlouhé kariéře působil v několika vládních poradních výborech pro
 rodinu a sociální politiku. Zejména se zaměřením na ozvěnu sociální, politické a ekonomické
 transformace v rodinném životě ve střední a východní Evropě.

Vstupné 60 Kč / 30 Kč (pro studenty)
 Rezervace míst: tel. 734 570 141, e: jakub.slets@broumovsko.cz

ACADEMIA KRAJADĚLSTVÍ Neuron vesmír

MĚSTO BROUMOV

Kulturní program červenec 2014

29. 6. - 10. 8.

DANIEL HANZLÍK Vedlejší efekt

Audiovizuální instalace D. Hanzlíka (nar. 1970) realizovaná přímo pro prostory broumovského klášteře.

Komentované prohlídky:
13. 7. a 3. 8. od 15 hod.

Galerie dům (vstup z nádvoří klášteře).

Pořádá: Agentura pro rozvoj Broumovska

1. 7. - 27. 8.,

denně kromě pondělí,
8.00 - 12.00 a 13.00 - 17.00

BROUMOVSKO NA HISTORICKÝCH ZOBRAZENÍCH

Výstava ze sbírek Petra Bergmanna.
Výstavní síň Muzea Broumovska.
Pořádá: Muzeum Broumovska.

3. 7. - 30. 7. 8:00 - 16:00

VZPOMÍNKOVÁ VÝSTAVA JIŘÍHO KOLLERTA

Vernisáž 3.7. v 17:00

Výstava autorských fotografií k nedožitým
70. narozeninám dlouholetého
člena Fotoklubu Broumov.

Výstavní síň Staré radnice.

Pořádá: Město Broumov, Fotoklub Broumov

3. 7. 18:00

Prof. PhDr. Ivo Možný, CSc. Rodina už není, co bývala Science Café

Ivo Možný je emeritním profesorem v oborech
sociologie a sociální filozofie a bývalým
děkanem Fakulty sociálních studií Masarykovy
univerzity v Brně. Publikoval několik knih o
rodině a sociálních změnách. Tématem jeho
přednášky je populační vývoj a společenská
změna v Evropě a České republice.

Sál Kreslárna, benediktinský klášter v Broumově.

Pořádá: Agentura pro rozvoj Broumovska.
Vstupné: 60,- Kč / 30,-Kč (pro studenty).

4. 7. a 18. 7. 20:30, 22:00

NOČNÍ PROHLÍDKY BROUMOVSKÉHO KLÁŠTERA

Prohlídka tématicky zaměřená na momenty
života v klášteře při jedinečné atmosféře
nočního klášteře

Prohlídku můžete objednat na:
prohlidky@broumovsko.cz,
+420 733 739 726, 734 443 161.

Benediktinský klášter v Broumově. Vstupné:
130,- Kč / 70,- Kč (pro děti).

5. - 6. 7. 2014 10:00 - 18:00

PLAY VEBA VÍKEND

PRO DĚTI I DOSPĚLÉ

Oslavte s námi začátek prázdnin.
Bezva ceny pro všechny účastníky,
Obří bublifuk, Pevnost Boyard, Multifunkční
twister, ateliér okamžité fotografie a mnoho
dalšího.

Prostory výstavy Play Broumovsko
(areál společnosti Veba).

Pořádá: Agentura pro rozvoj Broumovska

11. 7. a 25. 7. 21:00

NOČNÍ HRANÉ PROHLÍDKY BROUMOVSKÉHO KLÁŠTERA

Nočním klášteřem bude provázet Kryštof
Dientzenhofer a s ním potkáte mnoho
zajímavých postav. Zažijte neopakovatelnou
atmosféru nočního klášteře.

Prohlídku můžete objednat na:
prohlidky@broumovsko.cz,
+420 733 739 726, 734 443 161.

Benediktinský klášter v Broumově.

Vstupné: 160,- Kč / 100,- Kč (pro děti).

12. 7. 12:15

HASIČSKÉ OSLAVY

12:30 Lokálka Hradec Králové

14:00 statické a praktické ukázky

historické a současné hasičské techniky,
ukázky záchranářských činností.

V průběhu ukázek vystoupí hudební skupina
Mamut s. r. o.. Mírové náměstí v Broumově.

Pořádá: Město Broumov, Veba a. s., Hasičský
záchranný sbor Královéhradeckého kraje

19. 7. 10:00

HUDEBNÍ DÍLNA PRO DĚTI

Lektorem dílny bude hudebník a skladatel
Lumír Hrma, autor hudby k televizní pohádce
Tajemství staré bambitky, filmu Nespavost a
cyklů Na cestě, Soukromé pasti atd.

Prostory výstavy Play Broumovsko
(areál společnosti Veba).

Pořádá: Agentura pro rozvoj Broumovska.

19. 7. 21:00 - 24:00

NOČNÍ PROHLÍDKA VÝSTAVY PLAY BROUMOVSKO

Jedinečně nasvícený denní sál, netradiční
průvodci a další překvapení.

Prostory výstavy Play Broumovsko
(areál společnosti Veba).

Pořádá: Agentura pro rozvoj Broumovska.

MALÉ LETNÍ DIVADLENÍ

22. 7. 2014 15:00

BRATŘI V TRICKU

Vstupné: 40,-Kč

22. 7. 2014 20:00

MŮŽU K TOBĚ?

Vstupné: 190,-Kč

23. 7. 2014 19:00

Z LOUŽE POD OKAP

Vstupné: 140,-Kč

24. 7. 2014 19:00

MODELKA XXL aneb moje stehna v proklátém detailu

Vstupné: 70,-Kč

25. 7. 2014 19:00

PEKLO V HOTELU WESTMINSTER

Vstupné: 50,-Kč

25. 7. 2014 22:00

POD KELTSKÝM DUBEM

Vstupné: 40,-Kč

26. 7. 2014 15:00

POLICEJNÍ POHÁDKA

Vstupné: 40,-Kč

26. 7. 2014 19:00

KŠANDA

Vstupné: 180,-Kč

Permanentka

na všechna představení 450,-Kč.

Kostelní náměstí. Pořádá: Město Broumov

Náš TIP!

Náš TIP!

Předprodej a rezervace vstupenek*: Infocentrum Broumov, t: 491 524 168, e-mail: kultura@broumov.net

*Vstupenky, které si u nás rezervujete, je nutné vyzvednout do týdne od jejich rezervace. Po tomto datu všechny rezervace rušíme a listiny nabízejí k dalšímu prodeji. Děkujeme za pochopení.

* Pouze na akce pořádané městem Broumov.

Více informací získáte na: www.broumov-mesto.cz

